

Уже в полях літає павутина

Володимир Підпалий

Ігор Шкляревський

Уже в полях літає павутина,
уже твоя улюблена долина
немов годинник – велет з далини,
а тінь біля самотньої сосни
не тільки повертається – пророчить
за пагорбами холод серед ночі!
Не сипле ватра іскри в темноту,
вони сховались, як у вулик бджоли,
повільно у село бредє пастух,
і синьку розливають видноколи.
На ній останній проплива пором,
ти до порому посміхом прямуєш,
звертаєш череді і тут відчуєш,
як обвіва вона тебе теплом!

О, скільки смутку світлого тепло
вдихне, і ти, на мент ним обігріта,
збагнеш, що літо щойно відпливло,
що знову нам не вистачило – літа!